

ЕСЕН НА СЕЛО

Тъй бързо лятото измина —
полята вече пожълтяха,
и птичките през хладовина
далеч в орляци отлетяха.

Мъглите пъплят по полята
и паежини оросяват,
заглъхват долове, гората —
и пътниците оредяват.

В дъжд — сълзи — есента настъпи:
весден неспирно превалява;
във злато се гората къпи
и слънцето във кръв изгрява.

По пътищата се разкаля,
коли скрибуцат, отминават, —
цял ден в мъгли денят се валя
и люта зима се задава.

Градините са глухи, неми,
селяци ниви преорават, —
за пролет бодро хвърлят семе,
орат, копаят и засяват...

Но пак ще дойде пролет чудна,
цветя в полята ще разсее, —
и чучулига ранобудна
труда със песен ще залее.

Хр. Цанков — Дерижан